U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **D. P.**, zastoupen JUDr. Annou Doležalovou, MBA, advokátkou se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 12. 2013, č. j. OAM-278/LE-BE03-K07-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2015, č. j. 49 Az 84/2013 – 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna ustanovené advokátky JUDr. Anny Doležalové, MBA **se určuje** částkou 3.400 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen zákon o azylu).

[2] Žalobce brojil proti tomuto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Praze. Namítal, že se žalovaný v rozhodnutí dostatečně nezabýval jeho tvrzením ohledně obav ze soukromých osob, které po něm chtěly „výpalné“ za to, že si v České republice sám zařizuje práci. Dále nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že se může v případě obtíží se soukromými osobami obrátit na ukrajinské státní orgány, nepomohlo by mu ani přestěhování se v rámci Ukrajiny. Krajský soud žalobu zamítl. Dospěl k závěru, že nic nenasvědčuje tomu, že by byl žalobce v případě svého návratu do vlasti vystaven nelidskému či ponižujícímu zacházení. Ohledně svých problémů se soukromými osobami má možnost obrátit se na příslušné orgány na Ukrajině.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítá, že soud nesprávně vyložil institut uprchlíka *sur place,* žadatel se jím může stát i kvůli obavám z pronásledování soukromými osobami. Ohledně možnosti obrátit se v případě problémů na příslušné ukrajinské orgány soud pouze odkázal na správním orgánem uvedené informace o zemi původu, které jsou však dle stěžovatele nepřesvědčivé. Námitkou, že jednání členů mafie lze považovat za nelidské či ponižující, stejně jako námitkou nemožnosti využití institutu vnitřního přesídlení, se soud nezabýval, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost je přípustná. Poté, jelikož se jedná o věc mezinárodní ochrany, se Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[5] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem *„přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[6] Stěžovatel explicitně netvrdí, v čem okolnosti jeho případu naplňují tato kritéria přijatelnosti. Nejvyšší správní soud jejich naplnění neshledal.

[7] Rozsudek krajského soudu odpovídá požadavkům judikatury Nejvyššího správního soudu na jeho přezkoumatelnost (srov. např. rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 – 75). Z rozsudku je zjevné, jak ve věci rozhodl a že své rozhodnutí opřel o dostatečně zjištěný skutkový základ. Vycházel ze správního spisu a informací v něm shromážděných, přičemž ani žalovanému nelze v tomto směru vytknout, že by skutkový základ věci zjistil nedostatečně.

[8] Stěžovatel požádal o azyl po více než deseti letech pobytu na území České republiky, svou žádost odůvodnil tím, že na něj členové mafie vyvíjeli v České republice před rokem 2005 psychický nátlak. Z tohoto tvrzení pramení jeho kasační námitky, tedy 1) že se v důsledku jednání mafie stal uprchlíkem *sur place*, 2) toto jednání může být nelidské a ponižující, tedy azylově relevantní, 3) ukrajinské státní orgány jej před ním neochrání, neboť jsou nefunkční a nepomůže mu ani přestěhování v rámci Ukrajiny, neboť se všude musí registrovat, a bude proto dohledatelný.

[9] Tyto námitky však nevyvolávají žádné otázky, které by nebyly judikaturou již v minulosti vyřešeny. Krajský soud o nich také zcela v souladu s touto judikaturou rozhodl.

[10] Předpoklady, které musí být naplněny, aby mohl být žadatel o mezinárodní ochranu považován za uprchlíka *sur place* („uprchlíka na místě“, tedy osobu, která v okamžiku odchodu ze země nebyla uprchlíkem, ale stala se jím později v důsledku okolností nastalých v době její nepřítomnosti), vymezil Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 29. 1. 2002, č. j. 5 A 746/2000 - 31. Nejvyšší správní soud se jimi zabýval např. v rozsudcích ze dne 4. 5. 2006, č. j. 2 Azs 154/2005 - 53, či ze dne 30. 12. 2008, č. j. 8 Azs 37/2008 - 80. Krajský soud stěžovatelovu situaci posoudil zcela v intencích této judikatury.

[11] Možným pronásledováním soukromými osobami v zemi původu a vlivu této okolnosti na udělení některé z forem ochrany dle zákona o azylu se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, či ze dne 13. 9. 2004, č. j. 4 Azs 160/2004 - 41. K tvrzením žadatelů o mezinárodní ochranu ohledně fungování státních orgánů, korupce a neefektivní justice v zemi původu se poté Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozhodnutí ze dne 21. 9. 2006, č. j. 1 Azs 206/2005 - 59. Ani zde se krajský soud od uvedené judikatury nijak neodchýlil.

[12] Pro shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto není důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikatornímu odklonu. Soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury, či ve formě hrubého pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva. Soud proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[14] Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2013, č. j. 49 Az 84/2013 - 13, byla stěžovateli ustanovena advokátka JUDr. Anna Doležalová, MBA. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje žalobce i v řízení o kasační stížnosti (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni náleží mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby (tj. podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu). Soud jí proto přiznal v souladu se sazbou mimosmluvní odměny 3.100 Kč za jeden úkon právní služby [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhradu výdajů s těmito úkony spojenými (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem jí tedy náleží 3.400 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu